

Prejudiciálne otázky

1. Je ochranná známka Spoločenstva chránená v rámci celého Spoločenstva ako „ochranná známka, ktorá má dobré meno“ v zmysle článku 9 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva⁽¹⁾, ak „má dobré meno“ len v jednom členskom štáte?
2. Pri zápornej odpovedi na prvú otázku: Ak je ochranná známka, ktorá „má dobré meno“ chránená len v tomto členskom štáte podľa článku 9 ods. 1 písm. c) smernice, je možné teda vydať zákaz obmedzený na tento členský štát?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146.

Odvolanie Papierfabrik August Koehler AG proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata komora) z 26. apríla 2007 v spojených veciach T-109/02 (Bolloré/Komisia), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Komisia), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Komisia), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Komisia), T-126/02 (M-real Zanders/Komisia), T-128/02 (Papeteries Mougéot/Komisia), T-129/02 (Torraspapel/Komisia), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Komisia) a T-136/02 (Papelería Guipuzcoana de Zicuñaga/Komisia), podané 12. júla 2007

(Vec C-322/07 P)

(2007/C 223/05)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Papierfabrik August Koehler AG (v zastúpení: I. Brinker, S. Hirsbrunner, Rechtsanwältin, J. Schwarze, Universitätsprofessor)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa (piata komora) z 26. apríla 2007 (vec T-125/02) v rozsahu, v akom sa rozhodnutie dotýka odvolateľky,
- zrušiť rozhodnutie Komisie 2004/337/ES z 20. decembra 2001 týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES

a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/E-1/36.212 – Samoprepisovací papier) [*neoficiálny preklad*]⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa rozhodnutie dotýka odvolateľky,

subsidiárne: znížiť peňažnú pokutu uloženú odvolateľke v článku 3 rozhodnutia,

- subsidiárne k návrhu podľa bodu 2: vrátiť vec Súdu prvého stupňa na nové konanie v súlade s právnym posúdením v rozsudku Súdneho dvora,
- v každom prípade zaviazať Komisiu na náhradu trov konania odvolateľky, ktoré jej vznikli v konaniach pred Súdom prvého stupňa a pred Súdny dvorom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka uplatňuje nasledovné odvolacie dôvody: spôsoby, akými Súd prvého stupňa vymeral peňažnú pokutu, porušujú zásadu rovnakého zaobchádzania, ako aj zásadu proporcionality. Odvolateľka namieta porušenie hmotného práva Spoločenstva. Súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho predpokladu, že nie je dôležité, že odvolateľka je rodinným podnikom a v porovnaní s inými podnikmi nedisponuje priamym prístupom ku kapitálovým trhom. Namiesto toho poukázal Súd prvého stupňa nesprávne na to, že podnik sa nemôže vo svoj prospech odvolať na porušenie práva uplatňovaného v prospech iných podnikov. O tento argument sa však odvolateľka vôbec neopierala. Súd prvého stupňa primerane neposúdil štrukturálne rozdiely medzi odvolateľkou a inými podnikmi, ktorým sa vyčíta protiprávne konanie. Tým porušil zásadu rovnakého zaobchádzania a zásadu proporcionality.

Súd prvého stupňa okrem toho vychádzal nesprávne z predpokladu, že odvolateľka sa v čase od októbra 1993 podieľala na protiprávnom konaní. V tejto súvislosti Súd prvého stupňa nedostatočne vykonal dôkazy, rozporuplne ich posúdil a navyše ich sfalšoval, čím porušil prezumpciu neviny a práva na obranu, ktoré patria odvolateľke. Odvolateľka namieta existenciu procesnej vady. Vysvetlenia, ktorými Súd prvého stupňa odôvodňuje, že oficiálne zasadania združenia AEMCP v období medzi januárom 1992 a septembrom 1993 slúžili ako rámec celoeurópskej dohody o cenách, sú nedostatočné a rozporné. Súd prvého stupňa sa dopustil dodatočných právnych omylov, keď vychádzal z toho, že sa odvolateľka zúčastnila na neoficiálnych zasadaniach, na ktorých sa prejednávali ceny na vnútroštátnej úrovni.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 115, s. 1.